

stærkere. Den højtærede Minister har maaske Ret i, at Margarine derved ikke vinder i Udseende, men det er et Faktum, at mange Mennesker finde dette Næringsmiddel mere appetitligt, naar det fremtræder med lidt stærkere Farve, og Anvendelsen af en saadan er jo uden nogen Betænkelighed, naar det paabydes, at der skal tilsættes Røbestof. Saafremt det kan lade sig gøre at faa Loven ændret i denne Henseende, vil jeg meget anbefale, at det sker.

Dernæst vil jeg omtale Slutningen af § 7 og af § 8, de omhandle Adgangen til Blanding med Smør og med Farve. Det er bl. a. af den højtærede Minister anført, at det kunde Kunderne jo selv gøre. Men det er nu ikke saa ganske let. Naar Margarine skal tages hjem i en lille Husholdning og der blandes med Smør, skal den æltes temmelig stærkt, hvorved den faar et mere blødt, olieagtigt Udseende, end den faar, naar Forhandlerne blander den paa Stedet med de Apparater, de have. Hvor det er Farven, der i en lille Husholdning skal iblandes Margarine med en Ske, bliver den fremdeles til stribet, hvad der ikke ser godt ud, i hvert Fald skal den æltes meget længe, inden den bliver ensfarvet. Naar Kunderne i en Butik kunne købe 1 Pd. Smør og 1 Pd. Margarine og anmode de handlende, som have Apparater, hvormed det let kan gøres, om at blande det, forekommer det mig mærkeligt at nægte Adgangen dertil. Slutningsbestemmelsen i § 7 og § 8 kunde derfor uden Skade gaa ud, det vilde overordentlig mange Forbrugere sætte Pris paa. Da det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds antydede, at Sagen vilde blive tagen under nærmere Overvejelse, vil jeg anmode om, at ogsaa dette Spørgsmaal inddrages under Overvejelserne.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Maa jeg overfor den sidste ærede Taler sige, at Forslagets Forbud mod, at de handlende blande Smør og Margarine sammen og farve Margarine, er optaget efter udtrykkeligt Ønske fra de handlende selv og meget stærkt anbefalet af Kontrollen, der, som Forholdene hidtil have udviklet sig, har staaet ret magtesløs. Navnlig i de store Forretninger her i Byen har man jo maattet begynde paa Blandingen og Farvningen et Par Dage forud, saa at Farvningen af den Margarine, som skulde sælges om Lørdagen, flere Steder har maattet ske allerede om Torsdagen. Det er klart, at under saadanne Forhold er en Kontrol med denne Handel fuldstændig umulig, og heller

ikke Køberne ere i Stand til at kontrolere det, de faa, naar de ikke selv se paa, at Farvningen eller Blandingen finder Sted. Jeg tror derfor, at Bestemmelserne paa dette Punkt ere meget fornuftige, og der er da heller ikke i det andet Ting rejst nogen Indvending imod dem. Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa at omtale Farven og udtalte Ønsket om, at Margarine maatte kunne faa en noget stærkere Farve fra Fabrikernes Side. Ja, jeg skal henholde mig til mine tidligere Udtalelser, idet jeg skal tilføje, at den eneste Grund, der i Virkeligheden kan fremføres for en stærkere Farvning, er den, at Folk skulle have Lov til at vildlede andre. Det er egentlig det eneste; jeg synes ikke, der kan fremføres nogen anden Grund for det. En Kone, som skal gøre Indkøb af Margarine, skal have Lov til at vildlede sin Mand og bilde ham ind, at han spiser Smør; i Pensionater skulle de, der drive disse Forretninger, have Lov til at vildlede deres Pensionærer osv., det er egentlig det eneste, der kan fremføres som Grund for en stærkere Farvning, og jeg ser ikke, den i Betragtning af de store Interesser, som der ved vor Smørproduktion maa tages Hensyn til, er tilstrækkelig til at fravige de Bestemmelser, vi have i den gamle Lov med Hensyn til Farvning.

Harald Jensen: At Kontrollen ønsker disse Bestemmelser, kan jeg forstaa, men jeg tror ikke, at Kontrollen vil være umulig, selv om de faldt bort. At derimod de handlende have anmodet derom, finder jeg meget mærkværdigt; det maa jo være i de handlendes Interesse at tilfredsstille deres Kunder og fremstille Varerne paa en saa smuk og pæn Maade, som det er muligt. Jeg kan vedblivende ikke se andet, end at disse Bestemmelser maatte kunne bortfalde, og at de ikke have den store Betydning, som den højtærede Landbrugsminister tillægger dem. Dernæst gentog den højtærede Landbrugsminister, at den eneste Grund, der er til at tilsætte en stærk Farve, er den, at man derved kan vildlede andre. Jeg holder nu absolut ikke af at tillægge Folk slette Motiver. Jeg tror, der er en Grund, der er betydelig vigtigere og som vejer mere, nemlig den, at en Masse Mennesker ønsker, at dette Næringsmiddel skal fremtræde med en smukkere Farve og i en bedre Skikkelse end hidtil. Der overfor oprullede den højtærede Landbrugsminister ganske vist et Billede af, hvorledes Konen vildlede sin Mand, og hvorledes Pensionaterne vild-